

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 639: Sự Việc Đến Liền Ứng Phó, Sự Việc Qua Liền Quên Đi, Mới Có Thể Tương Ứng Với “Không Trụ Tướng”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 054)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhất định phải làm được đến tầng thứ này, mới có thể đạt đến mức sự việc đến liền ứng phó, sự việc qua liền quên đi, mới có thể tương ứng với “không trụ tướng”.】

Lúc này, chúng ta dụng tâm giống như một tấm gương vậy. Cho nên, Phật và các vị Đại Bồ Tát, chúng ta thường gọi là Pháp Thân Đại Sĩ, những vị Bồ Tát từ Viên giáo Sơ Trụ trở lên, các Ngài đều dùng chân tâm. Chân tâm gọi là gì? Gọi là Đại Viên Cảnh Trí, lấy đại viên cảnh (tấm gương tròn lớn) để làm ví dụ. Các Ngài dụng tâm như tấm gương, sự việc đến thì soi chiếu rõ ràng; sự việc qua rồi thì bên trong rỗng rang sạch sẽ, một chút cũng không nhiễm ô. Không những là khi sự việc qua rồi, trong tâm các Ngài không còn (lưu giữ) gì, mà quý vị hãy thử nghĩ xem, ngay trong lúc đang soi chiếu, các Ngài có hay không? Các Ngài vẫn là không có. Đâu phải là đợi sự việc qua đi rồi mới không có, đó là tri kiến của phàm phu chúng ta, đó là không hiểu rõ đạo lý. Người thực sự minh lý, ngay trong lúc đang soi chiếu cũng đều không có, từ trước đến nay chưa từng bị nhiễm ô. Soi chiếu là gì? Soi chiếu chính là điều chúng ta thường nói “cảm ứng đạo giao”, chúng sanh có cảm thì Ngài liền có ứng, ứng chính là soi chiếu. Ngay trong lúc đang cảm ứng, tâm vẫn thanh tịnh, vẫn không nhiễm ô, vẫn không dao động, đây chính là tương ứng với “vô trụ sanh tâm, sanh tâm vô trụ”. Vô trụ sanh tâm, tấm gương này có năng lực ứng phó; sanh tâm vô trụ, tuy là lúc đang ứng phó, tấm gương này vẫn luôn thanh tịnh. Đây là dùng chân tâm, chư Phật Bồ Tát dùng chính là chân tâm. Phàm phu chúng ta không biết dùng chân tâm, mà dùng toàn là vọng tâm, vọng tâm chính là “hữu trụ”, chính là chấp trước. Quý vị phải biết rằng, chấp trước quá khổ, quá đổi khổ sở rồi, chuốc lấy toàn là những việc không như ý; xa lìa mọi chấp trước thì mọi việc đều như

ý, cũng chính là “sự sự vô ngại” mà trong Kinh Hoa Nghiêm đã nói, phàm phu chúng ta gọi là mọi việc như ý, vô ngại chính là như ý rồi.

Xét về xuất thế gian pháp mà nói, thì phần trước vốn là đang giảng về thế gian pháp, cũng chính là cuộc sống thường ngày của chúng ta; rằng trong cuộc sống đó phải tu hành ra sao, phải dụng công thế nào.